

Полтавська державна аграрна академія

Матеріали

51-ї науково-методичної конференції

викладачів і аспірантів

**«Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у
контексті сучасних трансформацій»**

26-27 лютого 2020 року

м. Полтава

УДК 378.147
М 34

Редакційна колегія:

Шульга Л. В., начальник навчального відділу, професор кафедри маркетингу,
к.е.н., доцент

Колесніченко І. А., методист II категорії навчального відділу

Ткаченко Д. Р., секретар навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – **Ткаченко Д. Р.**

***Відповідальність за правильність наведених статистичних даних,
фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез***

Матеріали 51-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів «Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у контексті сучасних трансформацій». – Полтава: РВВ ПДАА, 2020. – 186 с.

ЗМІСТ

ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ.....	105
Академічна доброчесність як складова забезпечення якості освіти	
Дорошенко А. П., к.е.н., доцент; Єгорова О. В., к.е.н., доцент; Кончаковський Є. О., к.е.н., доцент	105
Використання прикладних методів дослідження при вивченні політологічних дисциплін	
Приходько С. М., к.політ.н., доцент	106
Вплив філософсько-релігійних ідей на формування особистості фахівців	
Дорогань-Писаренко Л. О., к.е.н., доцент; Литвин О. Ю., к.е.н., доцент; Чіп Л. О., к.е.н., доцент	108
Діджиталізація в популяризації обліково-аналітичної інформації	
Єрмолаєва М. В., к.е.н., доцент; Левченко З. М., к.е.н., доцент	110
Забезпечення якості вищої освіти як основна стратегія підготовки кадрів для розвитку АПВ	
Томілін О. О., д.е.н., доцент; Радочіна Ю. І., старший викладач	112
Забезпечення якості вищої освіти в інформаційну епоху	
Помаз Ю. В., к.і.н., доцент; Помаз О. М., к.е.н., доцент	114
Інтерактивні методи навчання як чинник підвищення якості освітніх послуг	
Тютюнник Ю. М., к.е.н., доцент; Рудич А. І., к.е.н., доцент; Песцова-Світалка О. С., к.е.н., доцент	116
Методичні прийоми викладання англійської мови	
Красота О. Г., к.е.н., доцент	118
Методологічні основи забезпечення якості викладання філософських дисциплін в умовах сучасних інформаційних технологій	
Шейко С. В., к.філ.н., доцент; Колодій О. С., к.пед.н.....	120
Мотивація до навчання як основний чинник підвищення якості вищої освіти	
Ільченко А. М., к.пед.н., доцент	122
Напрями розвитку державної кадрової політики в галузі освіти	
Глущенко Ю. А., к.е.н., доцент	124
Окремі проблеми забезпечення якості вищої освіти	
Тютюнник С. В., к.е.н., доцент; Романченко Ю. О., к.е.н., доцент; Красота О. Г., к.е.н., доцент.....	126
Організаційні та методичні заходи підвищення якості курсових робіт	
Пономаренко О. Г., к.е.н., доцент	128
Організація безперервного підвищення кваліфікації викладачів закладів вищої освіти	
Нездойминога О. Є., к.е.н.; Красота О. Г., к.е.н., доцент	130
Особливості використання сучасних систем автоматизації бізнесу при підготовці фахівців з обліку і оподаткування	
Черненко К. В., к.е.н.; Романченко Ю. О., к.е.н., доцент	132
Особливості мотивації здобувачів вищої освіти покоління Z	
Лихопій В. І., завідувач аспірантури і докторантури	134
Особливості формування переліку та змісту вибірових дисциплін з метою підвищення якості підготовки здобувачів вищої освіти	
Гринь В.І., методист II категорії навчального відділу; Москаленко Л.В., методист навчального відділу; Пастрома Л.І., завідувач навчально-консультаційного центру (пункту).....	136
Проблеми забезпечення якості викладання іноземної мови у ЗВО в контексті сучасних трансформацій	
Сахарова Л. М., старший викладач	138

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Тютюнник Ю. М., к.е.н., доцент;

Рудич А. І., к.е.н., доцент;

Песцова-Світалка О. С., к.е.н., доцент

Слово «інтерактивний» походить від англійського слова «інтерактив»: «inter» – це «взаємний», «act» – діяти. «Інтерактивний» – означає сприяти, взаємодіяти чи знаходитися у режимі бесіди, діалогу з будь-чим (комп'ютером), чи з будь-ким (людиною). Отже, інтерактивне навчання – це, перш за все, діалогове навчання, у ході якого здійснюється взаємодія викладача і слухача, при цьому основна увага приділяється саме взаємодії слухачів між собою.

Інтерактивне навчання – це діалогове навчання, яке заперечує домінування як одного виступаючого, так і однієї думки над іншою [1]. Інтерактивне навчання має на меті:

- створення умов для залучення всіх слухачів до процесу пізнання;
- надання можливості кожному слухачеві розуміти і рефлексувати з приводу того, що він знає і думає;
- вироблення життєвих цінностей;
- створення атмосфери співпраці, взаємодії;
- розвиток комунікативних якостей і здібностей;
- створення комфортних умов навчання, які б викликали у кожного слухача відчуття своєї успішності, інтелектуальної спроможності, захищеності, неповторності, значущості.

Методи інтерактивного навчання можна поділити на дві великі групи: групові та фронтальні. Перші передбачають взаємодію учасників малих груп (на практиці від 2 до 6-ти осіб), другі – спільну роботу та взаємонавчання всього колективу.

Інтерактивне навчання передбачає: моделювання життєвих ситуацій; вирішення творчих завдань; спільне розв'язання проблем тощо. У ході діалогового навчання слухачі вчаться критично мислити, розв'язувати складні проблеми на підставі аналізу обставин і відповідної інформації, приймати продумані рішення, спілкуватися з іншими людьми.

Використання інтерактивної стратегії змінює роль і функції викладача – він перестає бути центральною фігурою і лише регулює навчальний процес, займається його загальною організацією, визначає загальний напрям (готує до заняття необхідні завдання, формулює питання для обговорення у групах, контролює час і порядок виконання наміченого завдання, дає консультації).

Задачі, які можна розв'язати одночасно під час використання інтерактивних методів: розвиток комунікативних умінь і навичок; емоційний контакт між слухачами; вміння працювати в команді, прислухатися до думки свого колеги; зняття нервового навантаження слухачів, можливість змінювати форми їх діяльності, переключати увагу на вузлові питання теми.

Значення інтерактивних методів навчання визначається тим, що зазвичай люди запам'ятовують: 5 % – лекції, 10 % – того, що читають, 20 % – того, що бачать на власні очі, 50 % – того, що слухають та бачать одночасно, 70 % –

того, що обговорюють і пишуть, 80 % – того, що роблять власноруч, 90 % – того, що роблять і обговорюють одночасно, 95 % – того, чому навчають інших.

Основними видами інтерактивних методів навчання є: круглий стіл, мозковий штурм, дискусія, ситуаційний аналіз [2].

«Круглий стіл» – метод проведення заняття із слухачами, які, як правило, мають досвід роботи, практичної діяльності з питання, що обговорюється. На «круглому столі» слухачі можуть і повинні спробувати обґрунтовано поставити питання за темою обговорення, серйозно аргументувати підходи до їхнього вирішення, а також повідомити про вдалий і невдалий досвід. «Круглий стіл» – це свого роду нарада з обміну досвідом і обговорення практичного досвіду, досягнень і помилок.

Метод мозкового штурму – це метод розв’язання невідкладних завдань за короткий період часу. Сутність методу полягає в тому, що необхідно висловити якомога більшу кількість ідей за невеликий проміжок часу, обговорити їх та класифікувати. Цей метод використовується для вирішення складних проблем.

Дискусія – активний метод проведення занять, покликаний мобілізувати практичні та теоретичні знання, погляди слухачів на проблему, що розглядається. Дискусія доречна під час розгляду спірних питань, але у навчальному процесі може не виникати ситуації спірності трактувань. Основні передумови використання дискусії в активному навчанні такі: необхідно в складі теми, що досліджується, знайти питання, про які слухачі усвідомлено дотримуються істотно різних точок зору.

Ситуаційний аналіз – полягає в тому, що слухачі, ознайомившись з описом проблеми, самостійно аналізують ситуацію, діагностують проблему та надають свої ідеї і рішення в дискусії з іншими слухачами. Ситуаційний аналіз включає метод аналізу конкретних ситуацій, метод «інциденту», розбір ділової кореспонденції («баскет – метод»).

Таким чином, інтерактивне навчання є тим середовищем, яке найбільш вдало моделює зовнішнє соціальне оточення, вчить публічній комунікації, сприяє соціалізації та вмінню раціонально і корисно діяти в суспільстві. Під час інтерактивного навчання здобувач вищої освіти стає не об’єктом, а суб’єктом навчання, він відчуває себе активним учасником освітнього процесу. Це забезпечує внутрішню мотивацію навчання, що сприяє його ефективності. Водночас слід розуміти, що заняття не повинні бути перевантажені інтерактивною роботою. Доцільним, на нашу думку, є використання 1-2 методів упродовж одного заняття.

Список використаних джерел

1. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія; за ред. П.Ю. Сауха. Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка, 2011. 444 с.

2. Куклін О.В. Концептуальні засади інноваційного розвитку вищих навчальних закладів. Електронне фахове видання «Ефективна економіка». URL: <http://www.economy.nayka.com.ua>.